

Schulek vagy Foerk?

— A fogadalmi templom-bizottság ülése. —

(Saját tudósítónktól.) A fogadalmi templom körül fölmerült bonyodalmak ügyében csütörtökön délelőtt Lázár György dr polgármester elnöklésével ülést tartott a templom-bizottság. Az ülésen többen Schulek, mások Foerk mellett foglaltak állást, a végeredmény pedig az, hogy határozatilag kimondta a bizottság, hogy Schulek lemondását nem tekinti véglegesnek és megbizta a polgármestert, kezdjen ismét tárgyalásokat Schulekkel a lemondás visszavonása iránt. A helyzet tehát tulajdonképpen ezzel az üléssel sem változott, mert nem sikerült olyan módot találni, amellyel a templom fölépítésének hosszas huza-vonája megszüntethető lett volna. Emiatt szót emelt többek közt Jászai Géza, címzetes püspök, apátplébános is.

Jászai Géza különben mielőtt az ülés megkezdődött, reflektálni kívánt egyik szegedi lap közleményére, amely a fogadalmi templom ügyében a polgármestert támadta. Hangoztatta Jászai Géza, hogy a közleménynek nincs igaza, mert a templomépités halogatását támogatja, míg Szeged katolikus polgársága szeretné már, ha a templom mielőbb készen állana.

Miután Lázár György dr polgármester az ülést megnyitotta, Gaál Endre kulturtanácsnok, bizottsági előadó fölolvasta Schulek Frigyes és Schulek János levelét, melyet apa és fia augusztus 18-ikán irtak a polgármesterhez. A levél tartalmáról már beszámolt a *Délmagyarország*. Kéri a várost, hogy a szerződést tekintse érvénytelennek, mert az építéstől vissza akarnak lépni. Schulek Frigyes a levélben főleg öreg korára hivatkozik. Elmondja továbbá az előadó, hogy a polgármester a levél vétele után mindjárt érdeklődött, hogy ki volna a legmegfelelőbb az építésre a Schulek-féle tervek alapján. Érdeklődésének eredménye az lett, hogy Foerk Emil budapesti építész-tanárt ajánlották a legtöbbet.

Ivánkovits Sándor bizottsági tag szólalt föl elsőnek az ülésen. Azt kérdezi, hogy a polgármester a levél vétele után tárgyalta-e még Schulekkel és Lázár György dr elmondta erre, hogy igenis tárgyalt és Schulek

nem akarta visszavonni a lemondást. A polgármester ezután azt kérdezte Schulektől, hát ha Petz Samu, a román stíliú építésznek tekintélye vállalkozna. Schulek erre kerekén kijelentette, hogy Petz semmiesetre sem vállalkozik. Ivánkovits Sándornak arra a kérdésére, hogy Schulek fia, aki nem hivatkozhatik agg korára, miért lépett szintén vissza, a polgármester azt válaszolta, hogy ő meg új szerződés alapján két perccel többet kér. Schulekék szándéka egyébként — a polgármester kijelentése szerint — az, hogy a végső összeg után hat perccel számítsanak nekik a város.

Zombory Antal szólott hozzá ezután a kérdéshez. Az ő véleménye szerint Schulek nem aggkora miatt lépett vissza és azt hiszi, hogy a lemondása még nem végleges. Azt javasolja, hogy küldjön ki a templom-bizottság egy szűkebbkörű bizottságot, amely határozná abban a tekintetben, hogy tárgyaljanak-e tovább Schulekkel, vagy sem.

Bokor Pál helyettes polgármester tisztázni kívánja a kérdést. Az első kérdés, hogy Schulekék jogosak-e egyoldalúan fölbontani a szerződést? A másik, hogy Foerk Emilt bizza-e meg a város az építés keresztülvitelével. Ajánlja, hogy a város tárgyaljon mind a három építésszel: Schulekkel, Petz Samuval és Foerk Emmel.

Kovács János bizottsági tag azt mondja, hogy Schulekék a budapesti Árpád-Ottó hon építésére akarnak vállalkozni és főleg a *honorárium kérdése az, ami a bonyodalmakat előidézte*. Szerinte a honorárium ügyében kellene Schulekékkel tárgyalni.

Ivánkovits Sándor ismételt fölszólalásában azt hangoztatta, hogy Schulekékkel soha nem fog megállapodni a város. A polgármester is ama nézetének ad kifejezést, hogy nem igen lehet bizni az újabb tárgyalás sikerében. Zombory Antal azt akarja kimutatni, hogy Schulekék voltaképpen nem akarnak sokat kérni, Tóth Mihály főmérnök ezzel szemben határozottan kijelenti, hogy Schulekék drága költségvetést csináltak már eddig is. Itt említette meg a polgármester, hogy az eredeti terv szerint az előirányzott összeg 1,200,000 korona volt s ez az összeg később már 3,300,000 koronára emelkedett.

Csernovics Agenor Foerk Emil mellett foglalt állást. Ha arról van szó, ugymond,

hogy ki építse föl a templomot, ő Foerk-ot véli erre a legalkalmasabbnak. Regdon Sándor Schulekék mellett szólalt föl, míg Végman Ferenc a huza-vona ellen beszélt.

Jászai Géza Foerk Emmel kitünő művészek tartja és megfelelőnek arra, hogy a templom építését ő rá bizzák. Ismét hangoztatja, hogy ha Schulekékkel bocsátkozik a város újabb tárgyalásokba, ez ismét az építkezést késlelteti, ez pedig hiba, mert sokat veszítünk időben. Hivatkozik arra, hogy Foerk most is egy két milliós pályázaton nyert Temesvárott s ezenkívül nagy nemzetközi pályázatokon is kiváló sikerei voltak.

Végman Ferenc újabb fölszólalásában azt mondja, hogy az elhangzott beszédek után szerinte Schulekékkel folytatni kell a tárgyalást, de egyidejűleg Foerkkal is meg kell kezdeni.

Lázár György dr polgármester, elnök kimondja ezután a bizottsági határozatot. E szerint, *minthogy a bizottság Schulekék lemondását véglegesnek nem tekinti, a polgármester a bizottság utasítására újabb tárgyalásokat kezd Schulekékkel*. A tárgyalások eredményét annak idején majd a bizottság elé terjeszti s ez a polgármester előterjesztése alapján végleges álláspontra fog helyezkedni a fogadalmi templom építőjének személye iránt.

Cuvaj nyilatkozata. Cuvaj bán, királyi biztos ma délelőtt Bécsből Zágrábba érkezett. Cuvaj egy bécsi lap munkatársának kijelentette, hogy Horvátországban katonai uralomnak létesítését *sem szükségesnek, sem pedig célravezetőnek nem tartja*.

— Budapesten is azt a megfigyelést tettem, — mondotta a bán, — hogy a magyar kormánykörök nem kezdtek, de nem is akarnak kezdeni Horvátországban rendszer-, vagy személyváltozást. A magyar kormány az a szándéka, hogy mindenekelőtt a Magyarország és Horvátország között fennálló gazdasági kötelekeket erősítsék meg s azután térjenek rá a politikai ellentétek kiegyenlítésére. Ez alkalommal is nagy és fontos gazdasági kedvezményeket viszek magammal Horvátország számára.

hogy az ifjúságnak deputációba kellene fölmenni a szinpadra, de nem eresztettek be minket, ami igazságtalanság, mert a huszárokat pl. beeresztették, pedig az ő nővérük nem játszott. És a rajztanárral is találkoztam és ő azt mondta: „Bár olyan jó tanuló volnál, amilyen kíváncsi én vagyok a nővéred aktijára!” amit nem egészen értek, de mert nevetett hozzá, én is nevettem és örültem, mert rajzból sem állok jól. És este színház után vacsoráznunk mentünk az Etussal és Zabolay urral, amiért a latin tanár kissé bosszankodott, mert ők nem voltak velünk és mások se, így a dolog nagyon unalmas volt. Azután az Etus és a Zabolay hazakisértek, most már egész bizonyos, hogy szerelmesek egymásba, mert a Zabolay egész este a lábamat nyomkodta, de én nem szóltam, mert futbal közben már nagyobbakat is rugtak rajtam és mégse fájt. Éjjel egy részeg kompánia éjjeli zenét adott nálunk, mert azt hitték, hogy az Etus ott lakik és a latintanár ur úgy dühöngött, hogy borzalom volt nézni és azt mondta, hogy elsején elmehetek. Legálább visszamegyek a földrajztanárhoz.

Április 26.

Ma az Etus elment az összes tanárokhoz, hogy megtudja, mi van velük és melyik tantárgyból hogyan állók? Én ettől a látogatástól sokat vártam, mert elvégre Etus híres nő és a Pallas-lexikonba is bele van nyomtatva. Mikor megjelent a gimnáziumban, az egész iskola fölfordult és a tanárok mind bementek a tanári szobába. A Zabolay ur ezalatt a folyosón föl-alá járt és gölokat ingott a padlóba, közben pedig olyan mérge-

sen nézett rám, hogy legjobban szerettem volna pofon ütni. Az Etus nemsokára kijött és elmondta, hogy elég rosszul állok, mert háromból meg fogok bukni, de ő kérte a tanárokat és megígérte, hogy szorgalmas lesznek és így talán még lehet rajtam segíteni, ha tanulok. Aztán elment a Zabolay urral és én mindjárt utána feleltem a földrajzból megint négyesre. Ez igen leverő hatással volt rám, úgy, hogy délután megint elmentem futbalozni, este pedig az Etelka másodszor lépett föl, de már alig volt közönség, mert ugy vettem észre, hogy ez a Zabolayt senki sem szereti és a taps is sokkal gyéresebb volt, mint az első estén és a huszárok teljesen hiányoztak. Ellenben ma a földrajztanárom kapott páholyt és a főbakter és én megint elmentünk vacsorázni, de az Etus nagyon szomorú volt és a Zabolay ur sem nyomkodta többé a lábamat, amiből azt következtettem, hogy vagy egyáltalában nem nyomkodja senkinek a lábát, vagy pedig az Etusét. A vacsorán alig beszéltek egymással, csak néha sóhajtott az Etus: „Ilyen blamázs! Így kompromittálni az embert!” amitől a Zabolay ur arca egyre jobban elsötétült. Vacsora után megint haza kísérték és ma éjjel nem kaptunk éjjeli zenét, mire azt reméltem, hogy a latintanár visszavonja a fölmondást, de ez nem történt meg és egyéb különös se történt.

Április 27.

Az Etus ma reggel hazautazott, én tehát nem mentem iskolába, mert megmondtam az osztályfőnöknek, hogy a nővéremet kell a vasutra kísérnem. Az Etus szeme ki volt sirva, mert az újságok egyhangulag lecsepül-

ték és azt irták, hogy nincs semmi tehetsége, amit én különben nem hiszek, mert végre is benne van a Pallas-lexikonban és egy lexikon mindig többet tud, mint egy újság. A Zabolay ur szótlanul ült mellette a kosiban és a bajuszát rágta, de a bucsuzásnál kezet sem adtam neki. Hirtelen az Etus felsikoltott: „A naplóni!” amelyet a fogadóban felejtett és én visszamentem érte és már előre örültem, hogy el fogom olvasni. El is olvastam és láttam belőle, hogy az én ostoba nővérem örültem szerelmes ebbe a Zabolayba és az ő kedvéért még a szinpadról is le tudna mondani és amikor visszaadtam, olyan dühösen néztem Zabolayra, hogy ez meg is kérdezett, hogy mi bajom. Nem feleltem, csak az Etusra néztem, aki nagy zavarban volt és rejtegetni próbálta a naplót, amiből Zabolay kitalálta, hogy alkalmassint arról van szó és erőszakkal elvette Etustól és olvasni kezdte, de közben indult a vonat, tehát ők elutaztak, én pedig futbalozni mentem és egyéb nem történt.

Április 28.

Ma, mint rendesen, iskolába mentem és táviratot kaptam az Etustól, hogy menyasszony, mert a Zabolay ur megkérte a kezét és így ez az ember, akit utálok, a sógorom lesz. Ez öröndetes családi esemény alkalmából vissza fogok menni Budapestre, annál is inkább, mert ma úgy a latinból, mint a földrajzból megint négyesre feleltem és most már egészen bizonyos, hogy megbukok. Az egész naplóvezetésnek tehát nincs célja és ma utoljára irok és inkább futbalozni megyek.